

Női írószekrény

Bútorgyűjtemény

Leltári szám:	5822
Alkotó:	Sheraton, Thomas (1751 - 1806) / modorában
Készítés ideje:	1790 - 1800
Készítés helye:	Anglia (Nagy-Britannia)
Anyag:	mahagóni borítás; szaténfa borítás
Technika:	berakott; esztergályozott; faragott
Méretek:	magasság: 109 cm szélesség: 59 cm mélység: 43 cm

Angliában, az 1790-1800 közötti, könnyed, változatos kialakítású, gazdag díszítésű, új, a polgári igények szerint tervezett neoklasszicista bútoroknak Thomas Sheraton (1751-1800) a névadója. Mintakönyveiben összegezte kora ízlésvilágát. Ezeket egyrészt a készítőknak, másrészt a megrendelőknek szánta. A század végén fellendülő városi építkezések ugyanis teret kínáltak a polgári igényeknek megfelelő, kisebb méretű, többfunkciós bútoroknak. Thomas Sheraton műasztalos elsősorban tervezői, rajzoló, szakírói tevékenységével írta be magát az európai bútorművészet történetébe. A rafinált konstrukciójú, változatos formájú, könnyű-könnyed, praktikus, emberre méretezett kisbútorok ezekben a mintakönyvekben láttak napvilágot. 1791-1794 között jelent meg műasztalos és kárpitos mintakönyve *The Cabinet Maker and Upholsterers Drawing Book* címen, ebben a perspektíva, a geometria az építészet, a rajz kérdéseiről értekezett, de bemutatta a régensherceg és építész, Henry Holland által kedvelt francia ízlést is. E munkája három kiadást ért meg. Kiemelkedő stílusérzékkel megírt könyvei formaalkító hatással voltak környezetére, széles körben közkézen forogtak. Angliában hatszáz iparos és kereskedő fizette elő mintarajz-gyűjteményeit. E kisbútoroknak egyik szép, gyakorlatban is megvalósult példája a bemutatott női írószekrényke. Praktikus, mert görgős lábain könnyen a világosság felé tolható, kényelmes, mert alsó két ajtójának homorú íve megkönnyíti a mellé ülést, kihúzható írólapjával pedig feltárul belső felépítményes része, amelyet egyetlen mozdulattal, egy redőnnyel el lehet zárni a külvilágtól. A világos színű, selymes szaténfa-borítás kiemeli az oválisba komponált rozettákat, a kacskaringós leveles indákra fűzött akantuszleveleket, palmettákat és más hullámdíszeket.

Irodalom

- Szerk.: Horváth Hilda, Szilágyi András: *Remekművek az Iparművészeti Múzeum gyűjteményéből. (Kézirat)*. Iparművészeti Múzeum, Budapest, 2010. - Nr. 100. (Vadászi Erzsébet)
- szerző: Dr. Horváth Hilda: *Iparművészeti kincsek Magyarországon*. Athenaeum Kiadó, Budapest, 2000. - Nr. 33.
- Batári Ferenc, Vadászi Erzsébet: *Bútorművészet a gótikától a biedermeierig*. Iparművészeti Múzeum, Budapest, 2000. - p. 97, Nr. 7.
- Szerk.: Pataki Judit: *Művészet és Mesterség. CD-ROM*. Iparművészeti Múzeum, Budapest, 1999. - fa, bútor 27.
- Szerk.: Lovag Zsuzsa: *Az Iparművészeti Múzeum. (kézirat)*. Iparművészeti Múzeum, Budapest, 1994. - Nr. SZ/11.
- Szerk.: Péter Márta: *A klasszicizmustól a biedermeierig. Az európai iparművészet stíluskorszakai*. Iparművészeti Múzeum, Budapest, 1990. - Nr. 1.58. (Vadászi Erzsébet)
- katalógust írta: Batári Ferenc, Békési Éva, Varga Vera, Lichner Magdolna: *Brit iparművészet az Iparművészeti Múzeum gyűjteményeiben a 17. századtól a 20. század elejéig*. Múzsák Közművelődési Kiadó, Budapest, 1988. - Nr. 28.
- szerző: Layer Károly: *Az Országos Magyar Iparművészeti Múzeum gyűjteményeinek leíró lajstroma műtörténeti magyarázatokkal*. Iparművészeti Múzeum, Budapest, 1927. - p. 63.

